

EXALTATION OF THE HOLY CROSS PARISH

UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH

Парафія Воздвиження Чесного Хреста

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА

Парафія Воздвиження Чесного Хреста PARISH BULLETIN № 41, OCTOBER 18, 2020 A.D. Парафія Воздвиження Чесного Хреста

20th Sunday after Pentecost
20 Неділя після П'ятидесятниці

HOLY MYSTERIES

CONFESSION:

30 min before the Divine Liturgy *or* by appointment

HOLY COMMUNION:

for the sick, by appointment, any time

BAPTISM: by appointment

MARRIAGE: six months' notice should be given to the parish priest, and he should be contacted before any other arrangements are made

FUNERAL: by appointment

CONTACT US

PRIEST: Rev. Andrii Malysh

Fr. Andriy's cell: 604-440-3860

pastor@crossparish.ca

ADDRESS: 13753 - 108th Avenue,

Surrey BC, V3T 2K6

E-MAIL: info@crossparish.ca

PHONE: 604-584-4421 (parish hall)

WEB: www.crossparish.ca

If we were to try to describe Christianity in one sentence, it might be something like this: God, who created us, loves us so much that He became like us in all ways except sin, lived among us, died for us, and resurrected from the dead so that we might live in Him eternally. The story of the raising from the dead the only son of the widow of Nain exemplifies this for us.

It was unlawful for a Jew to touch a corpse as doing so would defile you. Yet, the **great compassion** that the Lord has on not only the young man who died, but also for his mother, a widow, welled up in Him, and comforting her, he touched the bier and the young man rose from the dead and returned to this life. The people recognized that God is among them – God is with us!

We find later that another widow weeps at the death of her only son at the foot of the Cross. He rises from the dead not to return this life, but glorified, transformed, so that in and through His death, we might have life. "Christ is risen from the dead, trampling Death by death, and to those in the tombs, giving life!"

Troparion, Tone 3: Let the heavens be glad, let the earth rejoice,* for the Lord has done a mighty deed with His arm.* He trampled death by death. He became the first-born of the dead;* He saved us from the abyss of Hades* and granted great mercy to the world.

Troparion, Tone 5: Let us praise in sacred hymns the celebrated Luke* herald of the acts of the apostles,* brightly shining author of the Good News of Christ,* scribe of things unwritten which he wrote for Christ's Church.* He is a physician for the feeble,* healing nature's ailments and the maladies of souls* and he prays unceasingly for all of us.

Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit

Kontakion, Tone 3: You rose from the tomb, O compassionate Lord,* and led us out from the gates of death.* Today Adam exults and Eve rejoices,* and the prophets together with the patriarchs* unceasingly acclaim the divine might of Your power.

Now and for ever and ever. Amen.

Kontakion, Tone 2: Let us praise a genuine preacher of piety, the godly Luke,* a star of the Church and eloquent speaker concerning ineffable mysteries.* For the Word who alone knows the human heart* chose him with the wise Paul to teach the gentiles.

Prokeimenon (Tone 3) Sing to our God, sing; sing to our King, sing.

Verse: Clap your hands, all you nations; shout unto God with the voice of joy.

Reading from the Epistle of Saint Paul to the Galatians (1:11-19)

Brothers and sisters, For I want you to know, brothers and sisters, that the gospel that was proclaimed by me is not of human origin; for I did not receive it from a human source, nor was I taught it, but I received it through a revelation of Jesus Christ. You have heard, no doubt, of my earlier life in Judaism. I was violently persecuting the church of God and was trying to destroy it. I advanced in Judaism beyond many among my people of the same age, for I was far more zealous for the traditions of my ancestors. But when God, who had set me apart before I was born and called me through his grace, was pleased to reveal his Son to me, so that I might proclaim him among the Gentiles, I did not confer with any human being, nor did I go up to Jerusalem to those who were already apostles before me, but I went away at once into Arabia, and afterwards I returned to Damascus. Then after three years I did go up to Jerusalem to visit Cephas and stayed with him fifteen days; but I did not see any other apostle except James the Lord's brother.

Тропар (глас 3): Нехай веселяться небеснії, нехай радуються земляни,* бо показав владу рукою Своєю Господь,* Він смертю смерть подолав,* первістоком з-поміж мертвих став,* визволив нас із глибин аду,* і подав світові велику милість.

Тропар (глас 5): Апостольських діянь оповісника і Євангелія Христового світлого списателя,* Луку преславного, неописанного в Христовій Церкві,* піснями священними святого апостола похвалім як лікаря,* що зціляє людські немочі, природні недуги і душевні язї,* і того, що молиться неперестанно за душі наші.

Слава Отцю і Сину і Святому Духові

Кондак (глас 3): Воскрес Ти нині з гробу, Щедрий,* і нас візвів із брам смерти,* нині Адам веселиться і радіє Єва,* разом же і пророки з патріярхами безустанно оспівують* божественну могутність влади Твоєї.

І нині і повсякчас і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 2): Правдивого благочестя проповідника і несказанних таїн провісника,* звізду церковну, Луку божественного, звеличаймо,* бо Слово вибрало його з мудрим Павлом, учителем народів,* – єдин, що знає тайни серця.

Прокімен (глас 3): Співайте Богові нашому, співайте,* співайте цареві нашому, співайте

Стих: Всі народи, заплещіть руками, кликніть до Бога голосом радості.

До галатів послання святого апостола Павла читання (1:11-19)

Браття і Сестри, звістую вам, що Євангелія, яку я вам проповідував, не є за людською мірою; бож я її не прийняв, ані навчився від людини, лише – через об'явлення Ісуса Христа. Ви чули про мою поведінку колись у юдействі, про те, як я несамовито гонив Божу Церкву та руйнував її. Я перевищував у юдействі багатьох ровесників з мого роду, будши запеклим прихильником передань моїх предків. Та коли той, хто вибрав мене вже від утроби матері моєї і покликав своєю благодаттю, зволив об'явити в мені Сина свого, щоб я проповідував його між поганами, то я негайно, ні з ким не радившись, ані не подавшись в Єрусалим до тих, що були апостолами передо мною, пішов в Арабію, а потім знову повернувся в Дамаск. По трьох роках по тому пішов я у Єрусалим відвідати Кифу і перебув у нього п'ятнадцять день. А іншого з апостолів я не бачив, крім Якова, брата Господнього.

Alleluia (Tone 3):

Verse: In You, O Lord, have I hoped that I may not be put to shame for ever.

Verse: Be a protector unto me, O God, and a house of refuge to save me.

Gospel: (Luke 7: 11-16)

At that time, the Lord went to a town called Nain, and his disciples and a large crowd went with him. As he approached the gate of the town, a man who had died was being carried out. He was his mother's only son, and she was a widow; and with her was a large crowd from the town. When the Lord saw her, he had compassion for her and said to her, "Do not weep." Then he came forward and touched the bier, and the bearers stood still. And he said, "Young man, I say to you, rise!" The dead man sat up and began to speak, and Jesus gave him to his mother. Fear seized all of them; and they glorified God, saying, "A great prophet has risen among us!" and "God has looked favorably on his people!"

Communion Verse: Praise the Lord from the heavens* praise Him in the highest. Alleluia! (3x).

=====

Алилуя (глас 3):

Стих: На Тебе, Господи, уповав, щоб не осоромитись навіки

Стих: Будь мені Богом захисником і домом пристановища, щоб спасти мене

Євангеліє: (Лк 7: 11 - 16)

В той час пішов Ісусу місто, що зветься Наїн, а з ним ішли його учні й сила народу. Коли ж вони наблизились до міської брами, якраз виносили мертвого сина, єдиного в матері своєї, що була вдовою; і було з нею досить людей з міста. Побачивши її, Господь зглянувся над нею і сказав до неї: "Не плач." І приступивши, доторкнувся до мар, і ті, що несли, зупинились. Тоді Ісус сказав: "Юначе, кажу тобі, встань!" І мертвий підвівся і почав говорити. І він віддав його матері. Страх огорнув усіх, і вони прославляли Бога та й говорили: "Великий пророк устав між нами", і: "Бог навідався до народу свого."

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах. Алилуя (x3).

Souls' Days

'Remember, O our Saviour, the fathers, and forefathers, grandfathers and ancestors from the first to the last...' (4th Ode of the Canon in the Matins of Saturday of Meatfare)

Holy Church, as the Mystical Body of Christ, unites all her faithful whether here on earth or in heaven or in purgatory where they are making reparation for faults committed in this life. Thus we speak of the Church Militant, the Church Triumphant and the Church Suffering. All the members of this threefold Church are joined together by the same bond of love of God and of neighbor. This union of the faithful on earth, the blessed in heaven and the suffering souls in purgatory, we call the Communion of Saints. This dogma teaches that the blessed in heaven can and do help those on earth and those in purgatory by interceding for them before God, while those in purgatory can pray for us, but cannot help themselves, because their time of meriting has already ended. However, we on earth can assist them by our prayers, good works and, above all, by the sacrifice of the Divine Liturgy.

The ancient Church practice of praying for those who have departed into eternity IS based on this dogma of the Communion of Saints. Referring to this practice, the Second Vatican Council in the decree "On the Church" says: "Fully conscious of this communion of the whole Mystical Body of Jesus Christ, the pilgrim Church from the very first ages of the Christian religion has cultivated with great piety the memory of the dead?"

Although the Church remembers the souls of the departed faithful in her daily prayers and services, nevertheless, like a good Mother, she still assigns special days in the Liturgical Year on which she commemorates and prays for them. These days are called Souls' Days or memorial days.

All-Souls Saturdays

1. Saturday - a day of prayer for departed souls.

In the Liturgical Year not only is every day dedicated to some festival or saint, but also each weekday has its own patron.

On Monday, holy Church pays homage to the angelic choirs, who occupy first place in heaven next to the most Holy Mother of God.

Tuesday is dedicated to St. John the Baptist, the symbol of all the prophets.

Wednesday commemorates the betrayal of Jesus Christ and the beginning of His passion, and also venerates the life-giving Cross on which He died.

On Thursday, the Church venerates the holy Apostles and St. Nicholas. On Friday, she celebrates the memory of the passion of Christ and His death on the Cross.

On Saturday, God rested after He created the world and Jesus Christ rested in the tomb, after having accomplished the salvation of the world; hence, Saturday became the symbol of eternal rest and happiness in God. For this reason, the Church dedicates Saturday to all the souls, who have gone into eternity but have not yet entered into eternal rest with the Blessed in heaven. The Blessed Mother of God does not have any special day in the week dedicated to Her, because the Church venerates Her every day of the week in Her services. Three days in the week — Wednesday, Friday and Sunday — the most Pure Virgin Mary is glorified in a special manner because of her active participation in the sufferings, death, and Resurrection of Jesus Christ.

2. Meatfare Saturday

Besides commemorating the faithful departed every Saturday of the week, the Church set aside certain Saturdays in the Liturgical Year whose services are exclusively dedicated to the commemoration of the departed and to prayers for them. These Saturdays are called memorial Saturdays, or All-souls' Saturdays. These Saturdays include the Saturday before Meatfare Sunday, the second, third and fourth Saturdays of the Great Fast and the Saturday before Pentecost Sunday.

Meatfare Sunday commemorates the Last Judgement. For this reason' On the preceding Saturday we pray "for all christians who have fallen asleep from time immemorial", that is' for all those who have died or perished at any time or

place, and for whom perhaps no one prays, so that they all may stand, on the day of the Last Judgement, at the right hand of the Eternal Judge.

3. The Second, Third and Fourth Saturdays of the Great Fast

The Great Fast is not only a time for fasting and penance, but also a time for praying for the departed souls. For this purpose, three Saturdays during the Lenten season are dedicated to the memory of the departed. In earlier times during the Great Fast, the Divine Liturgy was celebrated only on Saturday and Sunday, while on the other days only the Liturgy of the Presanctified Gifts was offered. But that the departed souls might not be deprived of the graces and merits of the Divine Liturgy, during the Great Fast, Saturday was designated especially for the commemoration of the dead.

4. Saturday before Pentecost Sunday

The descent of the Holy Spirit on the fiftieth day after the resurrection was the final act of the redemption of mankind. Hence, the Church wishing the departed souls to have a share in the graces of redemption honors their memory on this Saturday. The Monastic rule of the Studites, written about the year 980 at the monastery of Studion, in Constantinople, states that on the Saturdays before Meatfare and Pentecost Sundays all the monks went to the cemetery to pray for their departed brothers.

5. The Saturday before the feast of St. Demetrius

The Euchologion of Peter Mohyla tells of a commemoration of the departed souls on the Saturday before the feast of St. Demetrius. However, this commemoration is neither a custom of the Eastern Church nor of our Ukrainian people but came to us from the Church of Moscow. The basis of this memorial service was the victory of the Grand Prince, Demetrius Ivanovych, over the Tartar Khan Mamai on the eighth of September, 1380 in the Kulykov Field. Prince Demetrius Donsky (1362-1389) after the glorious victory ordered an annual commemoration of the soldiers who fell in that battle. In time they began to commemorate also those who were not soldiers, and the day of commemorating the departed souls became the Saturday before the feast of St. Demetrius — perhaps because St. Demetrius himself was a soldier.

Other Memorial Days

1. The Third, Ninth and Fortieth Days

In our Church the ancient custom still prevails of commemorating the dead on the third, ninth and fortieth day after their death. These memorial days, called The Third Day, The Ninth Day and The Fortieth Day, date back to apostolic times. The Lenten Triodion in the synaxary (i.e., a spiritual instruction) of the Saturday of Meatfare gives the following explanation for commemorating the dead on these days: "We commemorate the deceased on the third day of his departure, because on the third day the countenance of the deceased changes; on the ninth day because the whole body decomposes except the heart; and on the fortieth day because the heart decomposes.

The Euchologion of Peter Mohyla attaches a spiritual meaning to these memorial days: ' "The commemoration of the third day signifies that the deceased believed in Christ, who rose from the dead on the third day, also that the deceased observed the three theological virtues: faith, hope and love in their entirety. By the commemoration of the ninth day we implore the Lord God through the intercession Of the heavenly choirs of

angels to grant repose to the souls and to give him the place with the saints which was destined for the fallen angels. The commemoration of the fortieth day reminds us of the forty day fast of Christ, and the forty days he remained on earth after His resurrection; it also recalls the forty-day fast Of Moses and Elias."

The above mentioned commemorations are also called ' "Sorokousty" The word "sorokoust" literally means: mouths" (sorok=forty; ust=mouth), i.e., a prayer offered ' 'fortyby forty mouths or by forty priests. To honor the deceased members of their families worthily, the custom developed of holding services for them in the great cathedral churches on the third, ninth, and fortieth day after their death, with forty priests participating in the celebration. The wealthier people had this service of "Forty Mouths" offered not only in forty churches at the same time, but also through forty days, so that in all, 1,600 commemorations were made. During the service Of the Sorokousty, the diptychs were read, that is, the list of the names of the deceased. Today we call this Sorokousty service simply special prayers offered for the deceased during the Great Fast.

In times past it was customary among our Ukrainian ple to place a bowl of kolyvo on the tetrapod at the Parastas or Panakhyda service. Kolyvo, is derived from the Greek word "kolyba" which means boiled wheat mixed with honey. The wheat signifies that the body of the deceased will one day rise, just as the seed of

wheat when sown in the ground seems to die, yet sprouts and brings forth fruit. The sweetness of the honey symbolizes everlasting joy and happiness in heaven. Three loaves of bread along with the kolyvo placed on the tetrapod, signified an offering, a sacrifice for the deceased. This practice was approved and recommended by the Synod of Lviv (1891) (Title XII, Ch. 1, P. 2).

2. Anniversaries of Death and Burial

Another manifestation of our love for those who have gone into eternity are the prayers offered on the anniversaries of their death or burial. This is a Christian custom worthy of praise — to have a Divine Liturgy, Parastas or Panakhyda, celebrated on these anniversaries. In this way we demonstrate our love and our gratitude towards our dearly-beloved departed.

3. The Day following the Feast of the Patron Saint

The Synod of Lviv notes that it is a custom in our Church on the day following the feast of the patron saint to celebrate a Divine Liturgy and the service for the dead. If a Divine Liturgy for the dead cannot be said on that day, then the commemoration must be transferred to the next nearest day. (Title XII, Ch. 1)

4. Visiting Processions to the Cemetery during Eastertide

Our people had a beautiful custom of going in procession to the cemetery on the second or third Sunday during Eastertide, or on the Sunday of st. Thomas, placing loaves of bread on the graves, and celebrating a Panakhyda service. This practice symbolizes the desire of the living to share the joy of Christ's Resurrection with their beloved departed.

5. Memorial Service at the Graves of heroes

Another custom developed recently in W is that of going in procession on Pentecost Sunday to the graves of those who have given up their lives for their country, and celebrating the Panakhyda service there for the repose of their souls.

Kontakion of the Deceased

*"Grant rest, O Christ, to the departed soul of your servant,
where there is no pain, nor sorrow or mourning, but life everlasting.*

Про задушні дні

*"Отців і праотців, дідів і прадідів, від перших аж до останніх..., всіх пом'яни,
Спасе наш"*

Свята Церква як Містичне Христове Тіло об'єднує всіх охрещених вірних чи вони ще тут на землі, чи вже у славі в небі або чи ще може покутують за свої провини в чистилищі. Тому говоримо про Церкву воюючу, прославлену й терплячу. Усіх членів цієї троякої Церкви пов'язує та сама любов Господа Бога і ближнього. Ту взаємну злуку всіх вірних на землі, святих у небі й душ у чистилищі ми називаємо сопричастям святих. Вона полягає в тому, що святі в небі своїм заступництвом перед Богом можуть помагати й допомагають нам на землі й душам у чистилищі. А ці знов можуть молитися за нас, але не можуть собі допомогти, бо час їхніх заслуг уже скінчився. Зате ми можемо їм допомогти своїми молитвами, добрими ділами а передусім жертвою святої Літургії.

І якраз на науці святої віри про сопричастя святих ґрунтується прадавня практика Церкви, щоб молитися за тих, які відійшли до вічності. Про цю практику Другий Ватиканський Собор у *Догматичній Конституції про Церкву* каже: "Признаючи вповні цю спільноту цілого Містичного Тіла Ісуса Христа, Церква на землі від самих початків християнської релігії плекала пам'ять померлих з великою побожністю" (§ 50).

Хоч Церква у своїх щоденних молитвах і богослуженнях пам'ятає про душі померлих, все-таки вона, як добра мати, у часі церковного року призначає ще окремі дні для поминання й молитви за померлих. Ці дні називаємо задушними, або поминальними.

ПОМИНАЛЬНІ СУБОТИ

1. Субота — день молитви за померлих

У нашому церковному календарі не тільки кожний день у році присвячений якомусь празнику чи святому, але й кожний день тижня має свого покровителя.

У понеділок свята Церква почитає ангельські хори, які в небі посідають перше місце після Пресвятої Богородиці. Вівторок присвячений святому Йоанові Хрестителеві, бо він є символом усіх пророків. У середу пригадуємо зраду Ісуса Христа і початок Його страстей та віддаємо честь Животворящому хресту, на якому помер

наш Спаситель. У четвер почитаємо святих апостолів і святого о. Миколая. У п'ятницю віддаємо поклін Христовим мукам і його смерті на хресті.

У суботу Господь Бог відпочивав після створення світу, і в суботу Ісус Христос спочив у гробі, спасши людський рід; отже, субота стала символом вічного спочинку і щастя в Бозі. Тому Церква присвятила суботу Всім святим, що відійшли до вічності, але ще не ввійшли у вічний і блаженний відпочинок зі святими в небі. Богородиця не має окремого дня в тижні, тому що кожного дня тижня Церква величає її у своїх богослуженнях. Три дні в тижні (середа, п'ятниця і неділя) по-особливому прославляють Пречисту Діву Марію у зв'язку з муками, смертю і воскресенням Ісуса Христа, у чому вона брала активну участь.

2. М'ясопусна субота

Крім згадування про померлих у кожному суботу тижня, маємо ще в нашому церковному році деякі суботи, церковні богослужби яких уповні присвячені молитвам і поминанням померлих. Ті суботи звано задушними, або поминальними. До них належить субота перед М'ясопусною неділею, друга, третя і четверта субота Великого посту та перед Зеленими святами.

М'ясопусна неділя згадує день Страшного Суду. І тому в суботу перед тим молимося "за всіх від віків померлих християн", себто за всіх тих, які коли-небудь і де-небудь померли або згинули, про кого, може, ніхто ніколи не молитися, щоб усі вони могли стати на Страшному Суді по правиці вічного Судді.

3. Друга, третя і четверта суботи Великого посту

Великий піст — це не тільки час посту й покути, але й молитов за померлих. З цією метою виділено три суботи в пості. У часі Великого посту свята Літургія правиться тільки в суботу й неділю, а в інші дні правиться Літургія Передосвячених Дарів. Щоб померлі не залишилися без ласк і заслуг святої Літургії, то суботу в пості призначено на особне поминання померлих.

4. Зеленосвяточна субота

Зіслання Святого Духа 50-го дня після Воскресення було завершенням справи відкуплення людського роду. Тому свята Церква, бажаючи, щоб і померлі були учасниками дарів відкуплення, у цю суботу поминає всіх від віків спочилих християн. Студитський монаший устав, написаний близько 980 року в студитському монастирі в Константинополі, подає, що в М'ясопусну й Зелену суботи всі монахи йшли на цвинтар молитися за померлих монахів.

5. Димитрієва субота

У требнику митрополита Петра Могили сказано ще про поминання померлих у суботу перед празником святого великомученика Димитрія. Та це поминання не є традицією ані Східної Церкви, ані нашого українського народу. Цей звичай прийшов до нас від московської Церкви. Підставою для поминань у цю суботу стала перемога великого князя Димитрія Івановича Донського над татарським ханом Мамаєм 8 вересня 1380 року на Куликовому Полі. Князь Димитрій Донський (1362-1389) після перемоги наказав щорічно поминати воїнів, які полягли в тій битві. З часом почали поминати не лише воїнів, а днем поминання стала субота перед святим Димитрієм, мабуть, тому, що сам святий був воїном.

ІНШІ ПОМИНАЛЬНІ ДНІ

1. Третини; Дев'ятини; Сорочовини

Східна Церква має прадавній звичай поминати померлих 3-го, 9-го і 40-го дня після смерті, тому і ці дні зветься третини, дев'ятини й сорочини або чотиридесятини. Ті поминання сягають апостольських часів. Посна Тріодь у синаксарі (духовній науці) на М'ясопусну суботу пояснює, чому якраз у згадані дні поминаємо померлих: "Творимо третини, бо третього дня змінюється обличчя покійника, дев'ятини, бо 9-го дня розкладається усе тіло, крім серця, а сорочини, бо 40-го дня розкладається і серце".

У требнику Петра Могили говориться і про духовне значення тих поминальних днів: "Поминання 3-го дня означає, що померлий вірив у Христа, Який воскрес 3-го дня, а також і те, що померлий зберіг три богословські чесноти: віру, надію і любов. Поминанням 9-го дня просимо Господа Бога, щоб через заступництво небесних ангельських хорів упокоїв померлого зі святими на місці грішних ангелів. Поминання 40-го дня на спомин 40-денного Христового посту й 40-го його перебування на землі по своєму воскресенні, а також на спомин 40-го посту Мойсея і пророка Іллі".

Вищеназвані поминання називаються також сорокоустами. Слово "сорокоуст" дослівно означає: сорок уст, себто моління 40 устами чи священиками. Вірні, щоб гідно пом'янути своїх померлих членів родини у 3-ій, 9-ий чи 40-ий день смерті, давали на відправи до великих церков-соборів, де було багато священиків, щоб у відправах в один день брало участь 40 священиків. Багатші замовляли сорокоусти не тільки в 40 церквах рівночасно, але й через 40 днів, тобто сорок разів по сорок. У часі сорокоустів читають диптихи, тобто списки померлих. Тепер звемо сорокоустами окремі моління за померлих під час Великого посту.

Колись давніше у нас був звичай при відправі парастасу чи панахиди ставити в церкві на тетраподі посудину з коливом. Коливо — грецьке слово,

означає кутя, або варена пшениця з медом. Пшениця

означає, що тіло померлого колись воскресне, подібно як зернятко пшениці, посіяне в землю, на якийсь час наче завмирає, а відтак сходить і плід приносить. Солодкість меду є символом вічної радості і щастя в небі. Разом із кутею ставлять також три хліби, що мали б означати принос-жертву для померлих. Цю практику схвалює і рекомендує Львівський Синод з 1891 року. (*Титул XII, Гл. 1, §2*).

2. *Роковини смерти й похорону*

Виявом нашої любови до тих, що відійшли до вічності, є також наші моління в роковини їхньої смерти чи похорону. Це похвальний християнський звичай у роковини давати на відправу святої Літургії, парастасу чи панахиди. Так ми засвідчуємо нашу любов до дорогих нам померлих і нашу вдячність їм.

3. *День після празника храму*

Львівський Синод зазначає, що це звичай нашої Церкви — наступного дня після празника храму правити святу Літургію і чин за померлих. Якщо б той день випав тоді, коли не можна правити Літургії за померлих, то це поминання треба перенести на інший найближчий день (*Титул XII, Гл. I*).

4. *Проводи на цвинтар у воскресному часі*

У нашого народу був гарний звичай другого або третього для Великодніх свят або також у Томину неділю йти з процесією на цвинтар і там, на гробах, ставити хліби та правити панахиди. Ця практика має символічне значення: живі в часі воскреснім ідуть до померлих, щоб поділитися з ними радістю Христового Воскресення.

5. *Зеленосвяточні поминки на гробах героїв*

У новіших часах на землях Галицької України був звичай йти на Зелені свята з процесією на могили тих, які віддали своє життя за Рідний Край, і там правити панахиди за спокій їхніх душ.

КОНДАК ПОМЕРЛИМ:

Зі святими упокій, Христе, душі рабів Твоїх, де немає болізни, ні печалі, ні зітхання але життя безконечне.

Announcements

✠ **NEW Happy Birthday** Fr. Volodymyr Dmyterko, Mary Litwin, Stella Andrusiak and Juliya Pecuh and those who celebrated their birthdays or anniversaries this past week. May the Lord Our God continue to bless you abundantly and the Holy Mother of God protect you. Многая Лита!

✠ **NEW GRAVESIDE SERVICES** at Valley View Memorial Gardens (14644 – 72 Ave, Surrey) will take place on SUNDAY, November 1st, at 4:00 pm Fr. Andrii will meet you in the Chapel parking lot and coordinate things from there.

✠ **NEW Divine Liturgy on every Thursday.** Once a week there will be served Divine Liturgy on every Thursday at **10:00 AM** for those who wish to avoid Sunday crowds or who did not have a chance to come on Sunday.

✠ **NEW Parish Council meeting** will take place on Thursday November 19, at 7pm via Zoom. If you have any ideas or comments which you would like to bring up to the Parish Council please share them with Fr Andrii or Bruce.

✠ **NEW 2020 ANNUAL CLERGY RETREAT** will be held online from Oct 27 to 29.

✠ **NEW Reminder for families of individuals who are admitted to hospital -** If you or a family member is admitted to hospital and you wish to have a priest visit or ask for prayers, please be sure to have someone call the priest to make this request. Your pastor may have no other way of knowing that you are in hospital, as privacy legislation restricts the information that can be given to him by the hospital.

✠ **Donations.** Amid Covid-19 outbreak causing these challenging times we continue to rely on your generosity. for the parish would be greatly appreciated. We still have expenses and rely on your support. You can make donations on our web-site. <https://crossparish.ca/donation/> or Sending them by mail. Send the donations to **502-5th Avenue, New Wesminster, BC, V3L 1S2**

FUNDRAISER FOR HOLY CROSS PARISH

EXPRESS

LITURGICAL SCHEDULE, 18 - 25 October, 2020 A.D.

SUN, OCT 18	DIVINE LITURGY (ENG)	09:00 AM
	DIVINE LITURGY (UKR)	11:00 AM
TUE OCT 20	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM
WED OCT 21	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	10:00 AM
THU OCT 22	Divine Liturgy	10:00 AM
FRI OCT 23	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM
SAT, OCT 24	Divine Liturgy VESPERS (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM 06:00 PM
	DIVINE LITURGY (ENG)	09:00 AM
SUN, OCT 25	DIVINE LITURGY (UKR)	11:00 AM

SUNDAY DIVINE LITURGY SCHEDULE FOR October&November 2020

SUNDAY, Oct 25: 09:00am – DIVINE LITURGY (ENG)

11:00am – DIVINE LITURGY (UKR)

SUNDAY, Nov 1: 09:00am – DIVINE LITURGY (ENG)

11:00am – DIVINE LITURGY (UKR)

Your story continues at...

Columbus Homes

AFFORDABLE HOMES FOR SENIORS IN THE GREATER VANCOUVER AREA

All inquiries: 604.439.2443 Email: cca@colchar.org www.colchar.org

Serving Our Catholic Community Since 1908

Kearney
FUNERAL SERVICES

Our pre-need team is here to help.

Mike Garisto, pre-need counsellor:

604-312-9799